

Mestre Puigol i esposa

Respectadíssim mestre! després de voltar
una mica, enric des del millor born del
món. Casa. Casa nova. Els saluts i desitjos
que passen bon estiu. Jo he donat la
velleta per la Vall d'Aran: he acabat
anant a Fivissa i a Tormentera. Dament l'aigua
s'hi estava molt bé. Millor que en terra. M'he
escalfat. No s'ha fet per a mi. He tingut
la sort de fer q. ballaríem per a mi, una
salsa del poble q. d'organyos nosti-
quis modern acaba s'anecorant. He
delt molts lletres. Ja ho veurà.
La passa és una meravella. I el catòlic
et tan pur, que contrasta amb la modali-
tat mallorquina.

M'hi pos' del genoll. Se m'ha curat la
 periola afecció de l'any passat,
 he escapat del guio. Gràt sia a Déu.
 A més, obro més l'angle del genoll.
 Ahir vaig baixar l'escala de casa amb
 l'engresca i emprant tots dos canes.
 Doncs em dolia, tan contenta estava,
 que no em veïés la meua mare. Sempre
 em deia: procura fer servir tots dos
 canes. Ara donaria, amb mi, gràcies a Déu.
 Ben deu haver anat bé el repòs forçat
 a què em sotmetia pel que fa a la cana.
 I l'ajuda miraculosa de Déu. Així s'ha curat
 la meua. però, no hi tinc, de bon filarell
 em digue' no fa gaire q' és "el matí" i
 q' prenquin iode i foment. però així
 no ho faig, encara. Estic sense ningú. Com
 tan sovint. Alabat sia sempre Déu q' tot ho
 dirigeix a ho' nostre. Salut ben afectuosament
 a la seva esposa. ah. Jaqueto